

BABI GRE NA ROMANJE

Dedku se je zdravstveno stanje začelo izboljševati, vendar je bila pot do okrevanja in popolnega zdravja še dolga. Babi je sklenila, da bodo v družini opravili devetdnevnicco za njegovo zdravje. To je bil za otroke velik izziv. Vsak dan so vestno hodili k maši in molili. Po štirinajstih dneh so dedija lahko prvič obiskali. Ko ga je Polona zagledala, se je stisnila k njemu in on ji je prišepnil na uho: »Tale vonj po Jezusu pa res pomaga.« Dodala je: »Priprošnja k Mariji tudi.«

No, dedi je bil že skoraj zdrav. Po naši devetdnevnicci je bil še dvajset dni v bolnišnici, nato je prišel domov. In doma je moral počivati. Nekaj časa je gledal televizijo, potem poslušal radio, potem bral ali reševal križanke ali kaj podobnega. Saj se spomnite, ko sem vam na začetku našega druženja povedala, da dedi ne more biti pri miru. In tudi počivati ne more pri miru. Tako je lepega sončnega popoldneva poslušal radio. Na radiu je bila reklama za romanje v Lurd z letalom. Babi je zavzdihnila:

»O, kako rada bi šla enkrat tja! Vsi, ki so že bili tam, pravijo, da je Lurd nekaj posebnega.«

»Pa pojdi,« ji je rekel dedek.

»Kako? Saj ne morem. Skrbeti moram zate in ... In rada bi, da greva skupaj in ...« se je izgovarjala babi.

»Sami izgovori. Jaz sem že veliko bolje. In zame lahko skrbi tudi Mija. Pojdi, če si želiš.«

Babi je bila vesela, da jo je dedi spodbudil k romanju. O tem je povedala še mami in tudi mami je rekla, da mora iti, če si

želi. Babi je poklicala prijateljico in jo vprašala, ali se ji pridruži. Po krajšem prigovarjanju je prijateljica privolila in babi je takoj rezervirala mesti na številki, ki jo je slišala po radiu.

Lurd je vasica v Franciji, kjer se je pastirici Bernardki v votlini prikazala Marija z rožnim vencem v roki. Marija jo je prosila, naj moli in naj na mestu prikazovanja zgradijo cerkev. Marija se je Bernardki prikazala osemnajstkrat. In v enem od prikazovanj ji je rekla, naj pije vodo iz potoka, ki ima posebno moč. Danes je Lurd mesto, kamor romajo bolniki, da Marijo prosijo za zdravje. Na dan, ko se je prvič prikazala, to je 11. februarja, pa je vsako leto svetovni dan bolnikov.

Kmalu je prišel dan odhoda. Očka in otroci smo babi in njeno prijateljico odpeljali na letališče, kjer se je zbrala skupina romarjev. Bilo jih je res veliko. Pred odhodom nas je babi močno objela in obljubila, da nam bo sporočila, ko prispejo v Lurd. Malce jo je bilo strah, ker je prvič letela z letalom, a jo je očka pomiril, da to ni nič hudega. Proti večeru smo dobili sporočilo, da so srečno prispeli. Tam so bili tri dni.

Ko se je babi vrnila, nam je razlagala:

»Joj, kako je tam lepo! In koliko ljudi! Zdravi in bolni, vsi romajo k Mariji. In kakšna tišina je tam! Prvi dan, ko smo prispeli, smo molili pred votlino, kjer se je prikazala Marija. To je res poseben kraj. Kraj miru in molitve. Tam teče tudi potoček, ki ima zdravilno moč. Ljudje se v njem kopajo in pijejo iz njega. Vodo nosijo tudi domov. Lurd je čudovit kraj. Drugi dan smo v cerkvi obhajali sveto mašo. Dan je vsak preživel po svoje v molitvi in čaščenju Marije. Zvečer pa smo molili skupaj in se udeležili procesije z lučkami. Ta molitev je bila izjemna. Toliko ljudi in taka zbranost in tišina! Kaj takega še nisem doživela. Tretji dan smo se od Marije poslovili in odleteli nazaj domov. Res je bilo čudovito romanje. V Lurdu sem Mariji izročila vsakega izmed vas.

In hvala vsem vam, da ste me spodbudili k romanju,« je bila navdušena babi.

Naloga

Preberi zgodbo o Marijinem prikazovanju v Lurdu